

Dragan Vulić - Vule

OKK Beograd juniorski tim 1972/1973 godina

Stoje: Žižić, Đurić, Bosnić, Mitrović, Ristić, Kvrgić, trener Rajačić
Čuče: Sladić, Gavrilović, Vulić, Stamenković, Kablović, Obradović

Rođen je u Mladenovcu 30.08.1956. godine. Iz Mladenovca se preselio u Beograd 1967. godine. Osnovnu školu završio je u Beogradu, kao i XI gimnaziju. Završio je Pravni fakultet i magistraturu u Beogradu.

Košarku je počeo da igra u osnovnoj školi 1969. godine u KK Partizan u mlađim kategorijama do 1971. godine, kada ga trener Branislav Rajačić dovodi u juniorsku ekipu OKK Beograda.

On je bio taj završni šraf u mašineriji juniorske ekipe OKK Beograda, koja je harala prostorima bivše Jugoslavije a u sezoni 1972/1973. osvojila je drugo mesto na prvenstvu Jugoslavije.

Vulić je bio najbolji strelac te ekipe, sa skoro uvek preko 30 koševa po utakmici. Dobre igre su ga preporučile i za mlađe reprezentativne selekcije, pa je 1972. godine nastupao za kadetsku reprezentaciju na turniru u Porto San Đorđu u Italiji. Vrhunac mu je bio na kadetskom prvenstvu Evrope 1973. godine u Italiji, gde je bio jedan od najboljih strelaca na osvojenom trećem mestu.

Iskušenje u Angriju: u darovitost naših kadeta ne treba sumnjati. S lijeva na desno Radovanović, Knego, Bosiočić, Mehorić, Pribanović, Čosović, Bosnić, trener Gagel, Zupančić, Vulić, Kriznar, Božić i trener Pulanić.

GAGEL I PALANIĆ, TRENERI KADETA, O PLASMANU NA II EVROPSKOM PRVENSTVU

Zadovoljni i „broncom“

ZADAR — Točno pred dvije godine naši najmladi reprezentativci su nam iz Gorice donijeli prvi naslov prvaka Europe. Naši kadeti, uz danas već »prave košarkaše« Kićanovića, Todorovića i ostale, premašili su sva očekivanja i dokazali pravi potez stručnog štaba pri izboru najboljih.

Potvrdili su se prošle godine u Zadru (opet u ovo vrijeme) i »profesionalizirali« se. Netko u prvu, netko u drugu ligu, netko uz to i u državnu reprezentaciju. Svi apsoluirali košarkaško znanje pod vodstvom Mirka Novosela.

Na mjesto Novosela postavljen je ambiciozni Ljubljancanin Josip Gagel. Dobio je 16 golobradih, izvijenih mladića, upoznao se s njima prije mjesec dana na Kranjskoj Gori i otpočeo odgovaran i naporan posao. Doveo ih je u Zadar da ih za proteklih 15 dana u dvorani na Jazinama uigra za naporne okršaje u Angriju na padinama Vezuva.

— Nije to lak posao, bar na početku. Dobiješ nepoznate mladiće, igraš s nepoznatim protivnicima, a generacija ispred nas zadužila nas je teretom prvog mesta — započeo je Gagel.

Njegov pomoćnik Ivo Pulanić, nije pesimist.

— Sve je to istina, međutim, treba imati na umu da ni ostale reprezentacije nisu u boljem položaju. Kadetski rok je kratak i promjene se moraju dogadati. Ni je tako crno. Dobri su naši mladići.

— Gledajući po skupinama, ne bi se smjelo dogoditi da ne osvojimo jedno od prva dva mesta u skupini A, što osigurava medalju — zapitali smo Gagela?

— To je točno. Skupina B je teža utoliko što su u njoj Sovjeti i domaćini Talijani, iako kod kadeta nikad nema izrazitih fa-

vorita. Nama je i ždrijeb bio naklonjen. Na početku smo dobili lakše protivnike, a to nam je i trebalo. Nadam se prvom mjestu u skupini a na kraju ćemo osvojiti i jednu od medalja.

● Jeste li zadovoljni izborom igrača i njihovom formom?

— I izborom i formom sam potpuno zadovoljan. Sve su to dobri košarkaši. Konceptiju koju sam im postavio su lijepo shvatili i nadam se da neće biti problema protiv bilo kakve obrane ili napada.

— A Glavno oružje??

— Svugdje smo dobri, u kontranapadu najbolji.

Što se razgovor odmicao daje, sve više smo dolazili do zaključka da nije bilo mješta početnom pesimizmu i da su naši kadeti spremi braniti »zlatu« svojih prethodnika.

Treneri Gagel i Pulanić su ipak na kraju ostali kod svog.

— Treće mjesto u Evropi nije nikakav neuspjeh. Tome se nadamo, a bolje ćemo prihvati, ako nam bude nadohvat ruke, — rekoše prije odlaska iz Zadra.

R. GALIĆ

KADETSKA EKIPA
JUGOSLAVIJE
TREĆA U EVROPI
ZA 1973 GODINU —

Posle ovog Evropskog prvenstva, počinje njegov košarkaški pad. Nije se najbolje snašao u seniorskoj košarci, tako da 1978. Godine, sa 22 godina prestaje da igra vrhunsku košarku. Nastupao je kasnije za KK MOL iz Ade sa epizodnom ulogom, nakon čega je konačno prestao da se bavi košarkom.

Nakon završetka studija, najpre se zaposlio u Ministarstvu unutrašnjih poslova a zatim u Višoj kriminalističkoj školi kao profesor. Karijeru je nastavio u Ministarstvu pravde kao savetnik ministra pravde. Posle odlaska iz Ministarstva pravde bavio se advokaturom. Bario se i literarnim radom, tako da je izdao knjigu pod nazivom „Advokatura u delima srpskih književnika“.

Kako opisati Vulić Dragana? Mnogo dobar čovek, veliki emotivac i još veći boem. To su i razlozi zašto nije napravio veliku karijeru. Tako rasni strelcii se retko rađaju. On taj svoj talenat nije pretočio u vrhunske igre jer je mnogo voleo ljude oko sebe, i neki samo njemu znan boemski pogled na život. Nije bio spremna da život provede u mukotrpnim treninzima kakvi su bili kod Rajačić Branislava, već idući linijom svog pogleda na život brzo izgbubio košarkašku borbu sa mladima i na rad spremnim igračima.

Ostao je do kraja života zaljubljenik u OKK Beograd, svima u lepoj uspomeni a posebno njegovim saborcima iz čuvene juniorske ekipe OKK Beograd. Preminuo je 03.10.2018. u Beogradu.

Vule, uvek smo te voleli.

Mladen Božović, Zoran Filipović, Dragan Vulić, Zoran Gavrilović, Aleksandar Milošević